

Dăntăuș de tri groșiță,
Mi s-o rupt de la nojiță.
De la Ion Alb a lui Ignat, 23 ani,
Berchezoaia, 1920

3815

Nu te mira că joc rău
C-așe joacă neamu meu
Că de-ar fi jucat mai bine
M-ar fi-nvățat și pe mine.
De la Ion Alb a lui Ignat, 23 ani,
Berchezoaia, 1920

3816

Să nu-ți pară, bade, rău
Că și tu-i ține bagău
Că mă-ta când a muri
Ea cu pipa te-a cinsti.
De la Ion Alb a lui Ignat, 23 ani,
Berchezoaia, 1920

3817

Pe costița cu căpșuni
Fac fetele rugăciuni
Sâmbăta, duminica
Să se poată mărita.
De la Ion Alb a lui Ignat, 23 ani,
Berchezoaia, 1920

3818

Pentru tine, mândră dragă,
Nu pociu dormi noaptea
-ntreagă.
De-ai ști, mândră, traiul meu
N-ai dormi noaptea de greu,
Te-ai scula în miez de
noapte
Și mi-ai ruga mie moarte.
De la Ion Alb a lui Ignat, 23 ani,
Berchezoaia, 1920

3819

Socotit-am să mă-nsor
Să nu duc atâta dor
Că, mândră, de doru tău
Mă topesc ca inu-n tău.
De la Ion Alb a lui Ignat, 23 ani,
Berchezoaia, 1920

3820

Badea mere, badea vine,
Badea m-a lua pe mine,
Badea vine, badea-ntoarnă -
Zis-o că m-a lua la toamnă.
De la Ștefan Ciocan a lui Todor, 20 ani,
Berchezoaia, 1920

3821

Cine dracu ș-o văzut
Iepure vara cosînd,

Colecția MIHAI ROGOJAN

Pietriceaua – între legendă și adevăr

Nu se știe cu exactitate când a apărut povestea despre Pietriceaua de la Bontăieni, dar aceasta a circulat din generație în generație până aproape de finele secolului al XX-lea.

În hotarul satului Bontăieni, comuna Șişești, se află toponimul "Pietricea". Pietriceaua este situată spre sud-vest de vatra satului, nu departe de hotarul satului Cetățele. Este o culme formată din conglomerate peste care a crescut o vegetație de foioase.

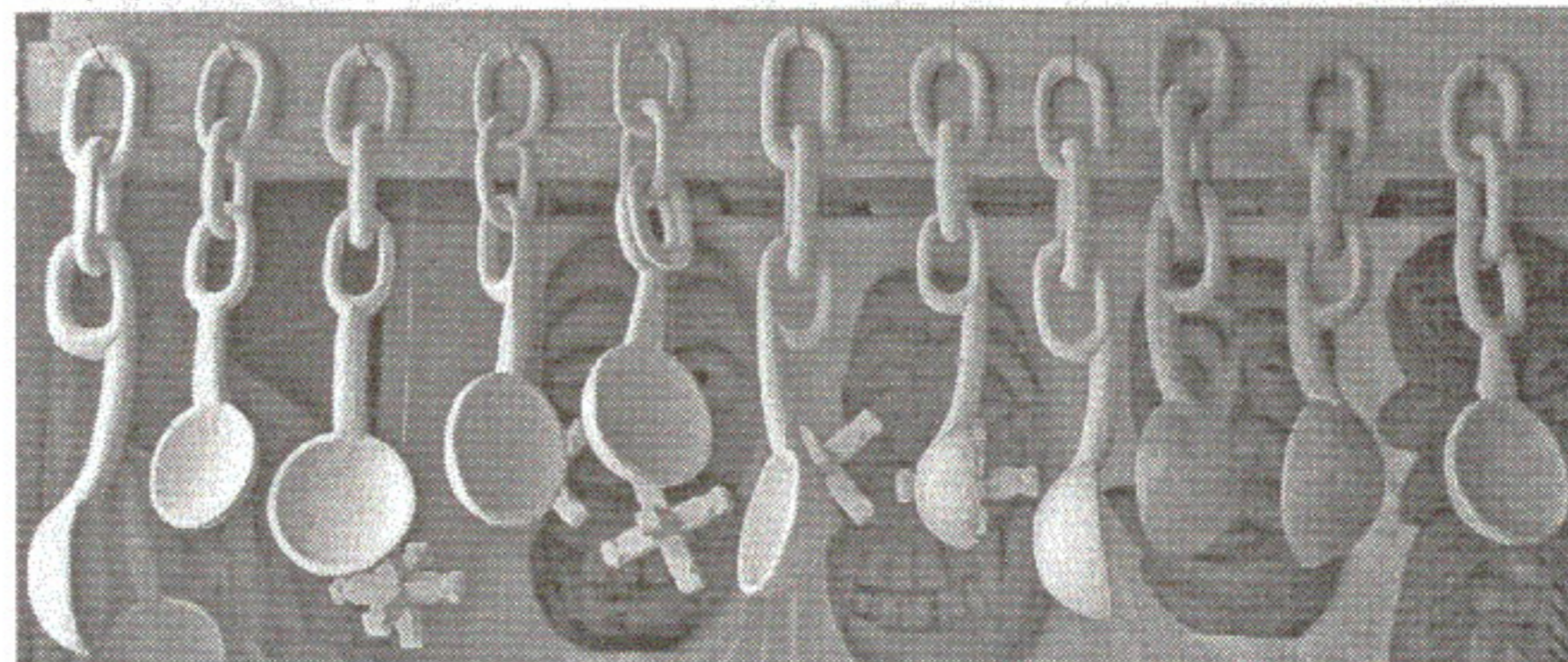
Prin căsătoria unui tânăr din Cetățele cu o fată din Bontăieni, locul acela, inclusiv Pietriceaua, a ajuns în proprietatea unei familii din Cetățele. Existența unui tezaur ascuns în "Ptetri" (Pietre, Petricea) a rămas vie în memoria locuitorilor din această zonă. Se spune că tezaurul/comoara a fost adus de La Zguri, toponim situat între localitățile Șişești și Unguraș, pentru a nu fi jefuit de popoarele barbare. Tezaurul a fost adus cel mai probabil în 1717, când localitățile din zonă au fost pustiite de tătari, inclusiv localitatea Șişești. Faptul că movilele de zgură se văd și azi, dovedește că aici s-au prelucrat minereuri neferoase extrase de la minele din zonă.

În perioada interbelică, primarul satului Cetățele, Vasile Țura, om energic și cu multă inițiativă, împreună cu mai mulți locuitori, decide să caute comoara. În prealabil, primarul Țura și un grup de prieteni se duc la o vrăjitoare, care le-a spus că este ascunsă comoara în locul numit Pietricea, din hotarul Bontăienilor, precizând și locul unde se află. Mai mult, vrăjitoarea le spune că această comoară ascunsă este formată dintr-o masă de aur pe care stă un balaur din aur.

La această veste, locuitorii nu mai rezistă și încep lucrarea de despicare a stâncii. Celor din Cetățele li se alătură și unii locuitori din Bontăieni. Lucrând cu unelte simple, reușesc să facă o despicătură în stâncă, lungă de aproximativ 10 metri, lată de 3 metri și adâncă de aproximativ 7 metri. Această despicătură poate fi văzută și azi, dar puțin modificată din cauza eroziunii. Cu tot efortul depus, comoara nu a fost găsită.

Oamenii nu renunță și recurg din nou la serviciile vrăjitoarei pentru a afla noi date despre tezaur. Vrăjitoarea susține din nou că tezaurul se află undeva în Pietricea. Din nou se fac săpături, dar izbucnirea celui de al doilea război mondial îi determină pe oameni să renunțe temporar, propunându-și să reia lucrul la Pietricea după încetarea războiului. Vremurile care au venit după război nu au permis reluarea căutării comorii de la Pietricea.

Cetățele, 2004

Meșterul Nicolae Șerban - Lingurar

Pe găina bătrână
Se face zama bună.